

ster er det også min opfattelse, at det, det drejer sig om, er, at irakerne så hurtigt som muligt bliver i stand til selv at overtage ansvaret for sikkerheden, og så kan de udenlandske tropper blive trukket hjem.

En meningsmåling offentliggjort i det, der hedder PIPA, fra universitetet i Maryland viste, at 71 pct. af irakerne mener, at koalitionsstyrkerne skal hjem inden for 1 år, men der var kun 37 pct., der syntes, at det skulle være inden for 6 måneder. Det viser, at den irakiske befolkning har en meget realistisk opfattelse af det her.

Men jeg deler det mål, at irakerne selvfølgelig skal være herrer i eget hus, så de udenlandske tropper kan komme hjem.

Villy Søvnal (SF):

Jeg tror, der er grund til at være lidt optaget af den engelske generals ræsonnement, fordi det også er et ræsonnement, vi kan genfinde, når vi ser på den hjemlige efterretningstjeneste, Forsvarets Efterretningstjeneste, nemlig: Hvem er det egentlig, der udgør modstanden i Irak i dag?

Kl. 13.55

Statsministeren var i svaret på de første spørgsmål inde på, at det var terrorister. Var det bare så nemt, kunne sagen jo formentlig godt ordnes. Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering er en anden, nemlig at rigtig mange helt almindelige irakere er så vrede over tab af nære slægtninge, vrede over overgreb, vrede over at være blevet bombet med napalm, hvid fosfor, klyngebomber osv., at det er helt almindelige mennesker, der nu deltager i oprøret.

Derfor er perspektivet jo også, at hvis man var sikker på, at de, der har forvoldt så mange brutale ting i Irak, ikke længere var til stede, så var der formentlig en stor del af den del af oprøret, der ikke længere ville være en del af oprøret. Men det forudsætter et perspektiv for Iraks fremtid.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad os lige få helt på det rene, at det fælles mål er, at irakerne skal kunne overtage ansvaret for egen sikkerhed – og jo før jo bedre. Det er derfor, vi er der; det er med henblik på at uddanne soldater og et pålideligt politi – der har været visse problemer med det at uddanne politi – så de irakiske sikkerhedsstyrker så hurtigt som muligt bliver i stand til at overtage ansvaret for egen sikkerhed. Der er jo ingen, der er uenige i, at det er målet.

Jeg synes, at der derfor også burde være en fælles interesse i, at den indsats kan gøres så hurtigt og så effektivt som muligt. Der har jeg allerede beskrevet, at irakerne har overtaget ansvaret i to ud af fire provinser i det sydlige, forhåbentlig snart overtager ansvaret i den tredje, og i løbet af 2007 overtager det i den fjerde. Det er da positive fremskridt, og dem skal vi hjælpe med til kan blive en realitet: at irakerne selv kan overtage ansvaret.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund som anden medspørger.

Rune Lund (EL):

Nu siger statsministeren, at det er naturligt, at irakerne gerne vil være herrer i eget hus. Den meningsmåling, som statsministeren også selv nævner her, siger, at 78 pct. af irakerne mener, at besættelsestropperne skaber mere konflikt, end de forebygger. Det, der bliver spurgt om, er jo faktisk, om besættelsestropperne skaber mere konflikt, end de forebygger; det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt irakerne gerne vil være herrer i eget hus.

Så hvis vi vender tilbage til de 78 pct. – som statsministeren jo også har nævnt – som siger, at de udenlandske tropper skaber mere konflikt, end de forebygger, er statsministeren så enig med de 78 pct. af irakerne, der mener det, eller er statsministeren enig med 22 pct., der ikke mener det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, der er kendsgerningen, er, at den irakiske regering har bedt om, at de udenlandske tropper bliver i Irak, fordi regeringen endnu ikke føler, at man selv er i stand til at overtage ansvaret i alle landets provinser. Det er den irakiske regering, der har bedt om det.

Det er i øvrigt også således, at det er FN, der har bedt om det. Der ligger et FN-mandat som grundlag for den udenlandske tilstedeværelse i Irak i øjeblikket, og jeg synes, det er tankevækkende, at partier, som ellers normalt siger, at vi skal føre politik på grundlag af, hvad FN siger, nu pludselig er af den opfattelse, at det skal vi ikke gøre, når det gælder Irak.

Det er den irakiske regering, der beder os om at være der, det er FN, der beder os om at være der, og vi synes, det er rigtigt at hjælpe den irakiske regering til så hurtigt som muligt at blive i stand til selv at overtage ansvaret på et holdbart